

Wat zien we (niet)?

Een leven lang hebben we de kans om te leren en te verbeteren. Leren lijkt eenvoudig als je nog niets weet of beheerst van datgene dat je wilt gaan leren. Alles dat je ziet en ervaart is nieuw en kan door oefenen en repeteren aangeleerd worden.

Om te leren is het van groot belang om goed te kijken naar wat wordt voorgedaan, te luisteren naar wat wordt gezegd en te voelen wat je ondergaat. Dit vereist oprechte concentratie. De een heeft meer aan voor- en nadoen terwijl de ander veel meer verbale ondersteuning nodig heeft. Iedereen leert anders. Er zit geen tijdslimiet aan leren. Ook een (ver) gevorderde kan leren als deze er voor open staat of het wil (kan?) zien. Doordat je je eigen vaardigheden verbetert, wordt het steeds moeilijker om te zien of te ervaren wat je nog kunt leren.

Het reeds geleerde zit in de weg om nieuwe wegen te zien of te zien wat je nog niet eerder zag. Een gevolg hiervan is dat er steeds minder goed gekeken wordt waardoor subtiele (maar ook minder subtiele) bewegingen niet meer worden waargenomen. Men teert op datgene wat reeds is geleerd. Het leren staat stil.

Om een leven lang te leren is het soms nodig om het eigen ego opzij te zetten en open te staan voor verandering, hoe subtiel deze ook is. Dit is een hele opgave maar nodig om verder te komen. Het besef van bovenstaande kan ook al helpen om alert te zijn om niet in de valkuil van "uitgeleerd" te vallen.

Velen graven een metersdiepe put om op een bepaald moment tevreden te zijn met de hoeveelheid water die het oplevert. Een meter verder zit misschien een oceaan aan water. Laten we met z'n allen blijven leren, goed blijven kijken om te zien wat er wel is. Geef niet op!

